

Административен съд - Шумен

Административно дело №
38/2017г.

ГР.ШУМЕН БУЛ.СЛАВЯНСКИ № 64

Вх.1 Ет.2

Административно отделение

№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2

8.6.2017 г.

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До ОБЩИНСКИ СЪВЕТ СМЯДОВО
като Ответник

Област ШУМЕН ГР.СМЯДОВО ПЛ.КНЯЗ БОРИС ПЪРВИ (9 СЕПТЕМВ № 2

Приложено, връчваме Ви препис от Решение № 42/8.6.2017г. по
Административно дело № 38/2017г., постановено от Административен съд -
Шумен, Административно отделение .

Решението подлежи на обжалване, както е посочено в него.

С писмена молба можете да заявите желание да ползвате правна помощ,
при необходимост и право за това.

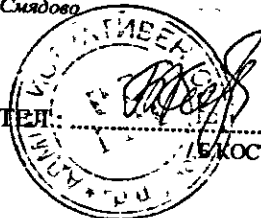
Забележка: Лица, чрез които не може да бъде върчено съобщението,
съгласно чл.46, ал.3 от ГПК ПРОКУРОР ПРИ ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ШУМЕН
/ насрещна страна, лица, заинтересовани от изхода на делото или изрично посочени в писмено изявление на адресата /

Забележка: Вижте указанията на гърба на съобщението.

*ОТМЕНЯ разпоредбите на чл.4, ал.1, т.4 и т.5; чл.25в, ал.1, т.6; чл.33; чл.38, ал.2 и чл.41, ал.5, т.5 и 6
от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община
Смядово ОСЪЖДА Общински съвет - гр Смядово да заплати на Окръжна прокуратура - Шумен
разноски по делото в размер на 20 (двадесет) лева.Решението подлежи на касационно обжалване
пред Върховния административен съд на Република България гр. София в 14-дневен срок от
съобщаването му чрез изпращане на препис по реда на чл.137 от АПК. Решението, след влизането му
в законна сила, да се ОБЯВИ по реда на чл.194 от АПК, а именно по начина, по който е била обявена
Наредба № 1 за поддържане и опазване на обществения ред, чистотата и общинското имущество на
територията на община Смядово, приета от Общински съвет-гр Смядово*

ПРИЛОЖЕНИЕ котие от Решение

ДЕЛОВОДИТЕЛ:



Б. КОСТОВА /

АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Срок за касационно оспорване - 3

Чл. 211. (1) Жалбата се подава до Върховния административен съд чрез съда, който е постановил решението, в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено

(2) Главният прокурор или неговият заместник при Върховната административна прокуратура може да подава протест до Върховния административен съд чрез съда, постановил решението, в едномесечен срок от деня, в който то е постановено.

(3) Лицата по чл. 210, ал. 2 могат да обжалват решението до момента на влизането му в сила за страните по делото.

Форма и съдържание на жалбата и протеста

Чл. 212. (1) Жалбата или протестът се подава в писмена форма и трябва да съдържа:

1. посочване на съда;
2. името и точния адрес на жалбоподателя, а ако е физическо лице - и неговия единен граждански номер, името и точния адрес на законния представител или пълномощник, ако има такива, съответно името и длъжността на прокурора;
3. означение на обжалваното решение;
4. точно и мотивирано посочване на конкретните пороци на решението, които съставляват касационни основания;
5. в какво се състои искането;
6. подпис на лицето, което подава жалбата или протеста.

(2) Оспорващият е длъжен да посочи всички доказателства, които иска да бъдат събрани, и да представи писмените доказателства, с които разполага.

Приложения

Чл. 213. Към жалбата или протеста се прилагат:

1. удостоверение за съществуването и представителството на организацията - жалбоподател, освен ако е представено пред първата инстанция;
2. пълномощно, когато жалбата се подава от пълномощник;
3. документ за платена държавна такса, ако такава се дължи;
4. преписи от жалбата или протеста, от писмените доказателства и от приложенията според броя на останалите страни.

ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Предоставяне на правна помощ

Чл. 95. (1) Молбата за правна помощ се подава в писмена форма до съда, пред който делото е висящо.

ЗАКОН ЗА ПРАВНА ПОМОЩ

Чл. 5. Правна помощ се предоставя на физически лица на основанията, посочени в този и в други закони.

Чл. 23. (1) Системата за правна помощ по чл. 21, т. 3 обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита или представителство.

(2) Системата за правна помощ обхваща и случаите, когато заподозреният, обвиняемият, уличеният, подсъдимият или страната по наказателно, гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

(4) По граждански и административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Преценката си за това съдът формира, като вземе предвид:

1. доходите на лицето или семейството;
2. имущественото състояние, удостоверение с декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта и
7. други констатирани обстоятелства.

РЕШЕНИЕ

№ 42

град Шумен, 08.06.2017г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ГРАД ШУМЕН, в публичното заседание на двадесет и втори май две хиляди и седемнадесета година в състав:

Председател: Росица Цветкова

Членове: Татяна Димитрова

Снежина Чолакова

при участието на секретаря Св.Атанасова и с участие на прокурор Д.Димитров от Окръжна прокуратура - гр. Шумен, като разгледа докладваното от административния съдия Т.Димитрова административно дело № 38 по описа за 2017г. на Административен съд - Шумен, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.186, ал.2, във вр.с чл.191, ал.2, във вр.с чл.196 от АПК, във вр.с чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по протест от Д.Шостак-прокурор при Окръжна прокуратура-гр.Шумен срещу чл.4, ал.1, т.4 и т.5; чл.25в, ал.1, т.6; чл.33; чл.38, ал.2 и чл.41, ал.5, т.5 и 6 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Смядово, приета с Решение № 270 по протокол № 2 от 06.03.2003г. на общински съвет-Смядово, актуализирана с Решение № 545/27.08.2015г. /Наредбата/.

В протеста се сочи, че визираните разпоредби са незаконосъобразни като постановени в противоречие с материалноправните разпоредби и несъответстващи на целта на закона. Посочено е, че същите противоречат на нормативен акт от по-висока степен, а именно, че разпоредбите на чл.4, ал.1, т.4 и т.5 от Наредбата противоречат на чл.8 ал.1, от Закона за местните данъци и такси/ЗМДТ/; чл.25в, ал.1, т.6 от Наредбата противоречи на чл.175 ал.2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност/ЗВМД/, чл.33 ал.1 от Наредбата - на чл.30 ал.1 от Закона за тютюна/ЗТ/ и чл.38, ал.2 и чл.41, ал.5, т.5 и 6 от Наредбата противоречат на чл.7, ал.1 и на чл.8 ал.1 от ЗМДТ и на чл.60 ал.2 от Конституцията на Република България/КРБ/. Въз основа на изложеното вносителят моли съда да отмени посочените разпоредби от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Смядово, както и да присъди на прокуратурата направените по делото разноски.

Ответникът - Общински съвет - гр. Смядово, редовно и своевременно призован, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Шумен поддържа протеста на основание изложените в него съображения и моли съда да отмени посочените разпоредби в тяхната санкционна част.

Шуменският административен съд, като прецени събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

С Решение № 270 по протокол № 2 от 06.03.2003г. на общински съвет-Смядово, е приета Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Смядово, актуализирана с Решение № 545/27.08.2015г. /Наредбата/. Видно от Протокол № 2 от 06 март 2003г. на заседанието на общински съвет - Смядово са присъствали всичките 13 общински съветника, като всички са гласували «за» приемането на Наредбата. През 2009г., въз основа на докладна записка от кмета на община Смядово, е прието решение № 118 по протокол № 1 от 29.01.2009г., с което е изменена разпоредбата на чл.33 от Наредбата, като е изменена атакуваната с настоящия процес разпоредба на ал.1 и са отменени алинеи 2,3 и 4.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Предмет на оспорване са разпоредбите на чл.4, ал.1, т.4 и т.5; чл.25в, ал.1, т.6; чл.33; чл.38, ал.2 и чл.41, ал.5, т.5 и 6 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Смядово, приета от Общински съвет - гр.Смядово - подзаконов нормативен акт по смисъла на чл.75, ал.1 от АПК, подлежащ на проверка за законосъобразност. Протестът е подаден от прокурор, който съгласно чл.186, ал.2 АПК разполага с правомощието да оспори пред настоящия съд текстове на Наредбата, приета от ОбС - Смядово, като това оспорване, според чл.187, ал.1 от АПК, не е ограничено със срок. Предвид изложеното, оспорването е допустимо.

Разгледан по същество и след проверка на административния акт, съгласно чл.168, ал.1 от АПК, във връзка с чл.146 от АПК, съдът приема, че протестът се явява основателен по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 196 АПК във вр. с чл. 168 и чл. 142 от АПК, съдът проверява законосъобразността на оспорения акт към момента на издаването му на всички основания по чл. 146 от АПК, без да се ограничава само с тези, посочени от оспорващия.

За да е законосъобразен един акт е необходимо да са налице в тяхната съвкупност всички изисквания за валидност, а именно: да е издаден от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на административнопроизводствените правила, да не противоречи на материалноправните изисквания и да съответства на целта на закона. Липсата на която и да е от горните предпоставки води до незаконосъобразност на оспорения акт и е основание за отмяната му.

Атакуваната пред съда наредба е приета от надлежен орган, в кръга на неговата компетентност, като е спазена изискуемата писмена форма и

предвидената по време на приемането ѝ процедура. Наредбата е приета и с изискуемото по закон мнозинство, като на заседанието са присъствали всичките 13 общински съветника и всички са гласували "за" нейното приемане.

Наредбата, по смисъла на чл. 7, ал. 2 от Закона за нормативните актове (ЗНА) представлява нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Чл. 8 от ЗНА и чл. 76, ал. 3 от АПК предвиждат, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Отделно от това, съобразно разпоредбата на чл. 15 от ЗНА, наредбата трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен и ако противоречат на нормативен акт от по-висока степен, се прилага последния. Поради това с наредба не могат да се създават разпоредби, които влизат в противоречие с нормативен акт от по-висока степен.

Настоящият съдебен състав намира, че оспорените разпоредби са незаконосъобразни именно поради противоречието им с материалноправни норми от по-висок ранг.

Оспорената разпоредба на чл.4, ал.1, т.4 и т.5 от Наредбата гласи: "Размерът на местните такси и цени на услуги се определя при спазване на следните принципи: 1) т. 4 "Ефективно разпределение на общинските ресурси чрез определяне на такси и цени на услуги"; 2) т. 5 "Насърчаване на частния сектор в предоставянето на регламентирани в Наредбата услуги".

Общинските съвети, като органи на местното самоуправление на територията на съответната община, решават самостоятелно въпросите от местно значение, които законът е предоставил в тяхната компетентност. Съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗМДТ, Общинският съвет определя самостоятелно размера на таксите, но само при спазване на посочените по-горе принципи, които са уредени с нормативен акт от по-горна степен.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗМДТ, общинският съвет определя размера на таксите при спазване на следните принципи: 1. възстановяване на пълните разходи на общината по предоставяне на услугата; 2. създаване на условия за разширяване на предлаганите услуги и повишаване на тяхното качество; 3. постигане на по-голяма справедливост при определяне и заплащане на местните такси.

При анализ на оспорените разпоредби на чл. 4, ал. 1, т. 4 и т. 5 от Наредбата и тази на чл. 8, ал. 1 от ЗМДТ съдът констатира, че е налице противоречие между двата текста: разпоредбите на подзаконовия нормативен акт недопустимо разширяват кръга на принципите, които законът определя да бъдат спазени при определяне на размера на местните такси и цени на услуги в общината. А както ЗМДТ, така и ЗНА и ЗМСМА не допускат с подзаконов нормативен акт на общински съвет да се дописват и други принципи, определящи размера на местните такси и цени

на услуги, освен изрично посочените в закона. Нормата следва да се прилага само съобразно изричното и съдържание и без да се тълкува разширително и в противоречие с принципа за законност по чл. 4 от АПК и принципа на правовата държава - чл. 4, ал. 1 от Конституцията.

Предвид изложеното, настоящият състав приема, че оспорените текстове на чл. 4, ал. 1, т. 4 и т. 5 от Наредбата са материално незаконосъобразни, поради противоречие с норми от по-висок ранг, поради което ще следва да бъдат отменени на основание чл. 146, т. 4, във връзка с чл. 196 от АПК.

Разпоредбата на чл.25в, ал.2, т.6 от Наредбата гласи: „Освобождават се от такса собствениците на кучета по чл.175 ал.2 от Закона за ветеринарномедицинската дейност, а именно: ловни кучета.“ Основателен е доводът на прокурора, че тази разпоредба е незаконосъобразна. Действително, в чл.116 ал.2 от ЗМДТ е предвидено, че се освобождават от такса собствениците на кучета по чл. 175, ал. 2 от ЗВМД, но ловните кучета са били посочени в предишната, вече отменена редакция на този член. Понастоящем законът не поставя притежаването на ловни кучета сред изключенията, при които не се заплаща местна такса. Затова оспорената разпоредба се явява незаконосъобразна и като такава следва да бъде отменена.

Разпоредбата на чл.33 ал.1 от Наредбата гласи - "За издаване на разрешение за търговия по чл.30 ал.1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия се заплаща такса". Тази разпоредба е била съобразена с разпоредбата на чл. 113, ал.1 от ЗМДТ (Изм. - ДВ, бр. 105 от 2008 г., в сила от 1.01.2009 г.), съгласно който за издаване на разрешение за търговия по чл. 30, ал. 1 от Закона за тютюна и тютюневите изделия се заплаща такса в размер, определен от общинския съвет, като размерът на таксата се определя въз основа на разходите, извършвани от общината за обработката на документите. Нормата на чл. 113, ал.1 от ЗМДТ обаче е отменена с изменение на ЗМДТ - ДВ, бр.95/2009 г., в сила от 01.12.2009 г., т.е. след отмяната на тази норма не съществува законово основание въз основа на което в Наредбата за определянето и администрирането на местни такси и цени на услуги на територията на Община Смядово да е предвидено заплащане на такса за издаване на разрешение за търговия с тютюн, тютюневи и свързаните с тях изделия. Следва да се посочи също, че заплащането на такава такса не е предвидено и в разпоредбата на чл. 30, ал.1 от Закона за тютюна, тютюневи и свързаните с тях изделия. С оглед на това, настоящият съдебен състав намира, че оспорената разпоредба е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

Разпоредбата на чл.38, ал.2 от Наредбата предвижда - "Предоставянето на административни услуги/издаване на заповед-позволително за сеч на дървета от регулационни граници на населени места или поземления фонд, издаване на скица за недвижим имот, виза за проектиране, издаване на разрешение за поставяне, презаверяване на скица за недвижим имот, издаване на разрешение за строеж/при одобрени инвестиционни проекти, когато се изискват такива/, удостоверение за

търпимост на основание параграф 16 ал.1, удостоверение за ползване на строежи по предназначение за VI и V категория, заверка на молба-декларация за снабдяване с нотариален акт, удостоверение за попълване на кадастър на гражданите се извършва след подадена писмена декларация, че не дължат суми от данъци и такси към общината".

Посочените дейности представляват извършване на административна или техническа услуга или издаване на документ и като такива се явяват основна част от осъществяваните от общинската администрация дейности. Настоящият съдебен състав намира, че ограничаването на възможността физически и юридически лица да се възползват от предоставянето им, противоречи на основните принципи на местното самоуправление, както и на целта на наредбата, тъй като последната урежда отношения, свързани с определяне и администриране на местните такси и цените на административните услуги, а не с въвеждането на каквито и да било ограничителни условия, извън законоустановените. В тази връзка, извършването на административна или техническа услуга или издаване на документ може да се откаже единствено на основанията, посочени в съответните специални закони, съдържащи предпоставките за извършването им. При наличието на тези предпоставки и заплащането на определената от наредбата такса, административния орган е длъжен да извърши поисканата услуга и да издаде съответния документ, като е недопустимо обвързването на изпълнението им с реализирането на други факти и обстоятелства, които нямат пряко отношение към извършването на конкретната услуга или издаването на документ. В тази връзка, оспорената разпоредба се явява по същество си забрана за предоставяне на услуги или ограничаване на възможността за ползването им, след като ЗМДТ, като нормативен акт от по-висок ранг, не е въвел такива ограничения при ползване на услуги, предоставяни от общината, още по-малко при издаване на документи с правно значение. Оспорената разпоредба противоречи и на чл.3, ал.3 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност /ЗОАРАКСД/, съгласно който при административното регулиране и административен контрол върху стопанската дейност административните органи и органите на местното самоуправление не могат да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане на целите на закона. От това следва, че не може с нормативен акт на орган на местното самоуправление да се въведат подобни ограничения, което обуславя незаконосъобразността на оспорената разпоредба и налага същата да бъде отменена.

В разпоредбата на чл.41 ал.1 от Наредбата е посочено, че «Общинският съвет определя следните услуги и цените за тях, както следва, като в чл.41, ал.5, т.5 от Наредбата са посочени "Административни услуги-екология „Проверка и отговор на жалби, молби и предложения на граждани, свързани с проблеми по опазване на въздуха, водите, почвите, околния шум и ограничаване вредното въздействие на отпадъците върху околната среда-10лв." и в чл.41, ал.5, т. 6 - "Административни услуги-екология „Проверка и отговор на жалби на граждани, свързани с проблеми

по отглеждането на домашни животни в жилищна територия - 10лв." С атакуваните две алинеи на чл.41 от Наредбата, община Смядово на практика е въвела такса за да пристъпи към изпълнение на свои правни задължения. В ЗМДТ липсва норма, която да въвежда такса за извършване на действия, влизащи в служебните задължения на общинските служители. А съгласно чл.60 ал.1 от конституцията на Република България гражданите са длъжни да плащат данъци и такси, установени със закон, съобразно техните доходи и имущество. След като такива такси не са предвидени в ЗМДТ, то очевидно, че оспорените две алинеи противоречат на закона и като такива се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

При така констатираното несъответствие на оспорените текстове на общинската наредба с предвиденото в закона, настоящата инстанция счита, че разпоредбите на чл.4, ал.1, т.4 и т.5; чл.25в, ал.1, т.6; чл.33; чл.38, ал.2 и чл.41, ал.5, т.5 и 6 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Смядово, не съответстват на материалния закон, поради което подлежат на отмяна, като противоречащи на нормативен акт от по-висока степен.

При този изход на спора, на Окръжна прокуратура - Шумен следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски в размер на 20 лева, представляващи заплатен депозит за публикация в «Държавен вестник».

Водим от горното, Шуменският административен съд

Р Е Ш И :

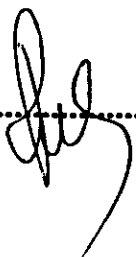
ОТМЕНЯ разпоредбите на чл.4, ал.1, т.4 и т.5; чл.25в, ал.1, т.6; чл.33; чл.38, ал.2 и чл.41, ал.5, т.5 и 6 от Наредбата за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на община Смядово.

ОСЪЖДА Общински съвет - гр. Смядово да заплати на Окръжна прокуратура - Шумен разноски по делото в размер на 20 (двадесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България гр. София в 14-дневен срок от съобщаването му чрез изпращане на препис по реда на чл.137 от АПК.

Решението, след влизането му в законна сила, да се ОБЯВИ по реда на чл.194 от АПК, а именно по начина, по който е била обявена Наредба № 1 за поддържане и опазване на общественения ред, чистотата и общинското имущество на територията на община Смядово, приета от Общински съвет-гр.Смядово.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....



ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

